

følgelig forventer og håber, at Straffelovrådet påbegynder afslutningen af deres arbejde.

Hr. Morten Bødskov sagde noget efter min opfattelse ret uforståeligt, nemlig at regeringen ikke havde noget overblik over, hvad konsekvenser lovforslaget vil have. Jo, det har vi rent faktisk. Det fremgår også meget tydeligt af side 29 i lovforslaget, hvor vi kommer med et skøn over, hvad det ud fra den kriminalitet, som er i dag, vil medføre, at man har straffeskærpelser.

Men vi har jo klart tilkendegivet, at man ikke kan forudsige hundrede procent, hvordan kriminaliteten vil udvikle sig – det er der jo ingen af os der kan – men at vi i samråd med bl.a. Kriminalforsorgen og Finansministeriet i løbet af sommeren vil prøve at foretage en mere præcis vurdering af, hvad konsekvensen så bliver for finansloven 2003, og det er i erkendelse af, at tingene måske skal justeres i forhold til det forelagte. Men det er altså ikke sådan, at regeringen ikke har et overblik.

Til hr. Per Dalgaard vil jeg også sige tak for et, synes jeg, rigtig godt ordførerindlæg. Vi er jo enige om det meste. Dét, hvor vandene skilles, og dér, hvor regeringen har en lidt anden opfattelse end Dansk Folkeparti, er i spørgsmålet omkring minimumsstraf. Og synspunkterne er jo velkendte.

Jeg ved, at hensigten fra Dansk Folkepartis side er et brændende ønske om, at strafferammerne skal skærpes, ikke mindst når vi tænker på disse typer af kriminalitet, som vi behandler i dag, og at man derfor ønsker at sende det signal til domstolene, at vi gerne ser, at strafferammerne kommer gevaldigt i vejret.

Det er et ønske, som regeringen deler, men vi finder ikke, at minimumsstraffene er vejen frem, fordi det kan have den u hensigtsmæssighed i dets udførelse, at der så vil være visse sager, som bliver forelagt domstolene, hvor domstolene skønner, at såfremt man skal idømme en minimumsstraf af en vis størrelse, så er der ikke grundlag for at afsige en sådan dom. Så man kan komme i den groteske situation, at for at hæve strafferammerne vil man faktisk opleve, at der er nogle, der helt slipper for straf. Og det er selvfølgelig et synspunkt, som jeg synes skal indgå i debatten.

Men vi deler fuldt ud Dansk Folkepartis synspunkt om, at strafferammerne skal hæves, og derfor har vi også angivet i bemærkningerne, til hvilket niveau vi ønsker strafferammerne hævet, både for så vidt angår de almindelige volds-

tilfælde og voldtægter osv. Så vi er enige om sigtet.

Jeg vil sige omkring biltyveri, hvor vi jo i hvert fald skærper ganske betragteligt, at når det gælder biltyveri, så skriver vi i lovforslaget, at som udgangspunkt mener vi, at det skal give 14 dages ubetinget fængsel. Men det vil naturligvis være op til domstolene at skønne, hvad man mener er det korrekte i en given sag.

Til den konservative ordfører hr. Helge Adam Møller vil jeg også sige tak for de flotte ord. Jeg deler fuldt ud hr. Helge Adam Møllers glæde over, at regeringen her, hvad jeg tror hr. Helge Adam Møller sagde, på 110-dages-fødselsdagen kan behandle de her forslag. Det er jo ikke tanker, som er nye for Det Konservative Folkeparti. Det er nogle, vi fuldt ud deler. Så vi er ganske enige om den her lovpakke.

Kl. 17.45

Til SF's ordfører og fru Margrete Aukén: Jeg har været inde på Straffelovrådet og det arbejde, de allerede er i gang med, og jeg vil da sige, at dér, hvor jeg trods alt kan høre en enighed, er, at hensynet til ofre skal veje tungere. Derom er vi jo fuldstændig enige.

At SF så ikke deler regeringens opfattelse, at straffeskærpelser er nødvendige, men måske fokuserer mere på det kriminalpræventive, det er der så ikke rigtig noget at gøre noget ved. Men der tror jeg da bl.a., at den handlingsplan, som jeg har fremlagt sammen med socialministeren, der handler om vold mod kvinder, og som forsøger at gøre mere for at hjælpe de voldsramte kvinder, så da forhåbentlig er noget af det, som SF vil tilkendegive at de finder er gode, målrettede, fremadrettede initiativer, når det gælder hensynet til offeret.

Men regeringen mener så sandelig, at det, at vi skærper straffene, jo er noget, der først og fremmest sker af hensyn til offeret og de pårørende, som kan føle sig voldsomt krænket af, at en person, der f.eks. udsætter en ung kvinde for voldtægt, slipper med en meget kort fængselsstraf, hvorimod den unge kvinde selv fysisk i måske en kortere periode, men psykisk måske resten af sit liv skal leve med den krænkelse, hun har været udsat for. Men sådan har vi måske en forskellig opfattelse af, hvordan offeret kan tilgodeses.

På fru Elisabeth Arnold forstod jeg det sådan, at Det Radikale Venstre ikke var med på så meget af strækningen. Når det gjaldt voldtægt, var Det Radikale Venstre med, men når det gjaldt den almindelige vold osv.; så var Det Radikale